

Motion av Dennis Wedin (M) om att inte dra undan benen för ungdomsidrotten

Tele2-arena kunde enkelt över en dag bli 3arena – men för Spånga ishall kräver staden att en sponsorskylt ska tas ner. Det innebär att Spånga ishockeyklubb kommer förlora hundratusentals kronor i förlorade intäkter. Jag kallar hellre Spånga ishall för Stricct travel arena än att ungdomarna får det svårare att ägna sig åt sin idrott.

Stockholm har ett starkt föreningsliv. I hela staden samlas barn och unga flera kvällar i veckan för att träna, spela matcher och vara en del av en gemenskap. För många föreningar är sponsring från lokala företag en avgörande pusselbit. Den bidrar till lägre avgifter, bättre utrustning och fler som kan vara med.

Under lång tid har vissa föreningar haft avtal som knutit dem närmare sina anläggningar. I flera fall har föreningar varit med och finansierat byggnationer och i gengäld haft driftansvar. När sådana avtal löper ut och förvaltningen tar över uppstår nya situationer. I praktiken kan det innebära att tidigare möjligheter till sponsorintäkter upphör, inte för att föreningen gör något olämpligt, utan för att det saknas tydliga och rättvisa ramar.

Spånga ishockeyklubb är ett konkret exempel. Föreningen har omkring trehundra aktiva barn och unga. En lokal sponsor har bidragit med en betydande intäkt. Exponeringen har bestått av en namnskylt på ishallens fasad. När staden tog över anläggningen krävdes att skylten togs ned med hänvisning till tillstånd och bygglov. Följden är uteblivna intäkter. Det har redan lett till höjda avgifter och försämrade möjligheter att köpa nya matchtröjor.

Det är angeläget att stadens regler är tydliga, förutsägbara och lika för alla. Skyltar på byggnader ska prövas enligt gällande ordning. Samtidigt behöver staden ta ansvar för att sponsring i anslutning till idrottsanläggningar kan ske under ordnade former. Redan i dag är namnrättigheter och sponsoravtal en del av idrottsvärlden, även i Stockholm. Skillnaden mellan stora arenor och lokala hallar får inte vara att de små förbjuds medan de stora tillåts.

Stockholms stad bör därför fastställa en modell som möjliggör lokalt förankrad sponsring vid idrottsanläggningar som staden äger eller förvaltar. Modellen ska ge föreningar en tydlig väg till godkännande, inklusive prövning av skyltning, placering och utformning. Den ska också ange ramar för vad som inte är tillåtet och hur barnrätts- och trygghetsperspektiv säkerställs. Ansökningsflödet ska vara enkelt, digitalt och tidsatt så att föreningar kan planera sin ekonomi.

En sådan inriktning skapar ordning och reda. Den ger tjänstemän ett tydligt mandat, föreningar förutsägbarhet och vårdnadshavare trygghet i att avgifter kan hållas nere. Den stärker civilsamhället där det gör som mest nytta. Framför allt ökar den chansen att fler barn fortsätter med sin idrott, oavsett hushållets ekonomi.

Med anledning av ovanstående föreslås att kommunfullmäktige beslutar:

Att ge kommunstyrelsen i uppdrag att ta fram tydliga och rättssäkra riktlinjer och ett förenklat tillståndsförfarande som möjliggör sponsring och namnexponering kopplad till stadens idrottsanläggningar, inklusive övergångsregler så att pågående föreningssamarbeten kan fullföljas till dess att nya riktlinjer gäller.